

mende til at foranstalte Syns- og Skønsforretninger optagne eller andre til Sagens Oplysning tjenlige Skridt foretagne. Om fornødent bliver Undersøgelsen at fortsætte gennem flere Retsmøder. — Edsættelse maa i Reglen først finde Sted, efter at samtlige Vidner ere endelig afhørte.

§ 9.

Er Skibet forulykket eller forladt i Søen, eller har det stødt paa Grund og ikke kunnet komme af uden fremmed Hjælp eller Overbordkastning eller Røpning, eller har det lidt Støde ved Iidsvaade eller haft Sammenstød med andet Skib, eller er det uden for dansk Havn blevet ramt af nogen Ulykke, hvorved Menneskeliv er gaaet tabt, — har Retten i Sammenhæng med Søforklaringen paa det offentliges Vegne og med den Myndighed, som tilkommer Retten i offentlige Undersøgelsessager, ved Forhør at søge Narfagerne til Ulykken saa vidt muligt oplyste.

Nævnlig bør det undersøges, om Ulykken er en Følge af:

- a) Fejl eller Mangel ved Skibet, dets Udrustning eller Bemanding;
- b) Skibets Overlastning, Vægtens urigtige Stuvning eller Fordeling eller dens farlige Bestaffenhed eller utilstrækkelig eller usforvarlig Ballastning;
- c) Forseelse eller Forsømmelse af Skipper eller Mandskab eller af andet Skibs Skipper eller Mandskab;
- d) Forseelse eller Forsømmelse af Lods eller Mangler ved Søfort, Fyr, Sømærker eller andre til Sikkerhed for Søfarten anbragte Indretninger, eller Forseelse eller Forsømmelse fra de Personers Side, hvem Tilsynet dermed og Betjeningen deraf er betroet.

Er i Tilfælde, som falde ind under denne Paragraf, Søforklaring afgiven i Udlandet i Henhold til Sølovens § 40, sidste Stykke, har Skibets Fører at melde sig til Retten i den første danske Havn, hvortil han ankommer med Skibet eller dets Mandskab, for at Søforhør efter de i nærværende Paragraf omhandlede Regler kan blive optaget.

§ 10.

Fremkommer der under et Søforhør Omstændigheder, som tyde paa, at der foreligger et Forhold, som kan medføre Strafansvar for Skipperen eller andre, der høre under dansk Strafferet, har Retten at træffe de Foranstaltninger, som maatte være nødvendige for at sikre Bevijet og den eller de skyldiges Tilstedeblivelse.

Efter dens Bestaffenhed bliver Sagen fremdeles enten at paakende af Søretten i Overensstemmelse med de om offentlige Politisager gældende Regler eller Udskrift af Søforhøret at indsende til vedkommende Overøvrighed, for at Bestemmelse kan tages om Sagens videre Forfølgelse. Naar særlige Omstændigheder tale derfor, navnlig naar der formenes at blive Spørgsmaal om at fratænde Skipper Ret til at føre Skib eller Styrmand eller Maskinmester eller Lods Ret til at gøre Tjeneste i saadan Egenkab, kan Justitsministeren efter Overøvrighedens Indstilling henvide Sagens videre Forfølgelse og Paakendelse til Sø- og Handelsretten i København.

§ 11.

Oplyses det, at Anmeldelse og Søforklaring er forsømt i noget Tilfælde, der henhører under § 9, bliver Undersøgelse i den Anledning snarest muligt af vedkommende Overøvrighed at foranstalte ved den Søret, hvortil Anmeldelse burde være flet.

Er der Grund til at befrygte, at et Skib er forløst, uden at Skipper eller nogen, der kunde træde i hans Sted, er reddet, paaligger det Rederen inden 9 Maanedes, efter at han sidst hørte fra eller om Skibet, at gøre Indberetning til Justitsministeren med Op-